

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Albini Flacci Alcuini testimonium de S. Vedasto, Clodonei primi Galliae
Regis doctore ac catechista.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

*Albini Flacci Alcuini testimonium de S. Vedasto,
Clodonei primi Gallia Regis docto-
re ac cate-
chista.*

His appositè à nobis adiungentur ea, quæ de s. Vedasto, primo Clodonei Regis catechista, post A trebatensi Episcopo, Albinus Flaccus Alcuinus, sanctissimi Præsulis res gestas prosequens, commemorat, post dictam victoriam de Alemannis feliciter obtentam. Hæc (inquit) arrepta victoria, de quâ ante diximus, Regi populog³ suo causa fuit salutis eterna, & ne lucerna (s. Vedastus videlicet) sub modio lateret absconditus, sed supra candelabrum positus exemplis vel prædicationibus in domo Dei lucens, ab errore idololatriæ & caliginè ignorantia ad viam plurimos educeret veritatis. Igitur superatis hostibus, & rebus in pace compositis, & Alemannis suæ subiectis ditioni, Rex ouâs cum laude triumphi ad patriam redijt. Et vt fidelis tantæ sibi gloriæ largitori sponsor appareret, festinauit seruorum Christi sacrâ imbui prædicatione, & sancti baptismatis ablui sacramentis. Venit autem ad Tullum opidum, vbi sanctum agnouit Vedastum laudabili religione soli Deo seruire, & dulcissimos contemplatiua vitæ carpere fructus. Hunc vero ad sanctum Remigium Christi carissimū sacerdotē, ad Rhemorum properans ciuitatem, sibi socium assumpsit, quatenus per singulos itineris sui gressus saluberrimis ab eo imbueretur doctrinis,

*S. Vedastus
primus Clo-
donei Regis
catechista.*

& Ca-

& Catholicae fidei firmis initiaretur fundamentis: ut paratus fide & virtutum scientia à tanto Pontifice (Reimgio scilicet) spirituali ablueretur lauarco, & ab illo donis caelestibus confirmaretur, quod ab isto diuinâ prius proueniens gratia, Euangelicis coeptum fuerat praedicationibus.

Hic ad fontem vitae festinantem deducebat Regem: ille in fonte salutis aeternae venientem abluebat: ambo propemodum pari pietate patres, hic doctrina fidei, ille baptismatis vnda. Vtique aeterno Regi Regem temporalem munus obtulerunt acceptabile. Hi sunt duae obliuae & duo candelabra lucentia, à quibus Rex praefatus in viâ Dei eruditus, miserante Deo portam aeternae lucis ingressus, cum fortissimâ gente Francorum credidit Christo, & facta est gens sancta populus acquisitionis, ut annuncientur in eo virtutes illius, qui eos de tenebris vocauit in admirabile lumen suum. Sacrae igitur Euangelicae auctoritatis narrat historia Dominum Iesum Iericho pergentem, ad confirmandam fide suae maiestatis corda populi praesentis, cuidam caeco ad se clamanti lumen reddidisse oculorum, ut per corporale vnius caci lumen, spiritualiter multorum illuminarentur pectora. Ita & Sanctus Vedastus, Deo Christo donante, per eiusdem illuminationem caci fidem quam verbo praedicauit, in corde Regis miraculo confirmauit: ut Rex ipse intellige-

ret, tam sibi esse necessarium cordis lumen, quam
 ceco oculorum illustrationem: & quod diuina
 operata est gratia per preces famuli sui in cacâ
 nocte castigatis, hoc per sermones eiusdem fa-
 muli, eadem operante potentia; per spiritualis
 intelligentiam lucis in suo pectore persiceretur.

Nam regia excellentia condigno comitatu
 cum multitudine maximâ populi, iter agentibus
 illis, venerunt in quendam pagum, qui incola-
 rum terra illius consuetudine Vngise pagus dici-
 tur, prope Reguliacam villam, qua sita est super
 florigeras Axonæ fluminis ripas. Et ecce eiusdem
 fluminis fontem Rege transeunte cum multitu-
 dine populi, obuiauit illi cecus quidam huius diu-
 tissime solaris expers luminis, forte nec sua ca-
 catus culpa, sed vt manifestarentur opera Dei in
 illo, & per illius illuminationem præsentem plu-
 rimorum illuminarentur corda spiritualiter.
 Qui cum intellexisset à prætereuntibus Sanctum
 Vedastum Christi seruum in eodem iter agere
 comitatu, clamauit: Sancte & electe Deo
 Vedaste, miserere mei, & supernam pio pe-
 ctore diligentius deposce potentiam, vt mea
 subueniat miseria. Non aurum posco, nec ar-
 gentum, sed vt mihi lumen per sanctitatis tue
 preces restituas oculorum. Sensit itaque vir
 Dei virtutem sibi adesse supernam, non ad illius
 caci tantummodò curationem, sed plus propter
 præsentis populi salutem, totum se in sacras

effudit

Cecus illu-
 minatur
 coram Clo-
 donao.

effudit preces, in diuinâ fidens pietate: & dexteram cum signo Crucis posuit super oculos cæci dicens: Domine Iesu, qui es lumen verum, qui aperuisti oculos cæci ad te clamantis, aperi oculos istius: vt intelligat populus iste presens, quia tu es Deus solus, faciens mirabilia in celo & in terrâ. Mox ille cæcus, lumine recepto, gaudens perrexit viam suam. In quo loco tempore sequenti, à religiosis viris edificata est Ecclesia in testimonium miraculi istius; in qua orantibus & credentibus vsque hodie beneficia præstantur diuina.

Igitur Rex à viro Dei Euangelicis apprime imbutus disciplinis, & hoc presenti miraculo in fide firmiter confortatus, nihil moratus in via, nihil dubitans in fide, sed magnâ alacritate animi, festinatione magnâ mentis sanctissimum Pontificem Remigium videre properauit, vt illius sacratissimo ministerio Spiritu Sancto operante in remissionem peccatorum, & spem vitæ æternæ, Catholici baptismatis viuo ablueretur fonte. Cum quo aliquantisper moratus est diebus, vt Ecclesiasticis satisfaceret sanctionibus, & pœnitentiæ (secundum Apostolicum præceptum) prius ablueretur lacrymis, dicente beato Petro Principe Apostolorum: Pœnitentiam agite, & baptizetur vnusquisq; vestrum in nomine Iesu Christi, & in nomine S. S. Trinitatis, celestis mysterij baptismata susciperet. Sciens verò beatus

Clodoneus
venit ad S.
Remigium.

Æt. 2.

Ponti-

1. Cor. 14.

Pontifex Apostolum dicere Paulum: Omnia vestra honesto cum ordine fiant: statuit diem, quo Rex intraret, ad suscipienda diuina pietatis sacramenta. Quale fuit tunc Sanctis Dei gaudium, qualis in Ecclesia Christi letitia, cum viderent Regem Niniue ad prædicationem Iona de solio maiestatis suæ descendisse, & in cinere sedisse pœnitentiæ: & sub pia Dei sacerdotis dexterâ suæ excellentiæ caput humiliare. Hactenus Alcuinus, in vita s. Vedasti, apud Laur. Surium.

CAPVT VI.

Abbatia S. Germani de Pratis ad muros vrbiæ Parisiensis.

559.

Illustris huius monasterij fundator fuit Childebertus Rex Francorum, filius Clodonei primi Regis Christiani, qui cum ex Hispania adtulisset stolam S. Vincentij Leuitæ & martyris, cum alijs plurimis sanctorum reliquijs, iuxta ordinationem s. Hermanni tunc Parisiensis Episcopi, templum in honorem eiusdem s. Vincentij, quod nunc s. Hermanni de Pratis dicitur, excitandum curauit. Rei fidem facit Aymoinus monachus lib. 2. cap. 20. his verbis. Verum Childebertus acceptam S. Vincentij stolam, Parisias defert, edificat amq; solotenus, secundum beatissimi Germani dispositionem basilicam, nomini eiusdem

S. Leui-